

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง “เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัย ในห้องเรียน
ด้านความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ทางการเรียน”

นายกิตติกานต์ วรสิริประสิทธิ์

แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ปีการศึกษา 2568

ชื่อวิจัย : เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทนทางการเรียน และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชื่อผู้วิจัย : นายกิตติกานต์ วรสิริประสิทธิ์

ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนนี้มีวัตถุประสงค์เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทนทางการเรียน และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปวส.2/2 สาขางานยานยนต์ จำนวน 18 คน รายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล รหัสวิชา 20101-2002 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปวส.2/2 สาขางานยานยนต์ จำนวน 18 คน สาขาวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเอง ได้แก่ 1. วินัยในห้องเรียน 2. ความขยันอดทนทางการเรียน 3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรตาม คือ - พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่า นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 50 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 45.45 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย คิดเป็น 4.5 % นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิด เป็น 86.36 % นักเรียนที่ทำประจำมี 9.09 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 4.5 % นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 77.27 % นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มีค่าร้อยละ 22.13 % ส่วน เมื่อ นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.65 % นักเรียนไม่เคยทำ มีค่าร้อยละ 31.85 % ส่วนนักเรียนที่ทำเป็นประจำคิดเป็น 4.5 % นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 54.55 % นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 31.82 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 13.63 % นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 77.27 % นักเรียนที่ทำเป็นประจำมี 13.64 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 9.09 %

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยในชั้นเรียนในเล่มนี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บุคคลและกลุ่มบุคคลต่างๆที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ทั้งในวิชาการและด้านการดำเนินงานวิจัย อาทิเช่น ครูบรรพหัตถ์ ประหา หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์ ครูแผนกวิชาช่างยนต์ทุกคน ที่ให้ความกรุณาในการให้คำปรึกษาและแนะนำตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยมาโดยตลอดและ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปวส.2/2 สาขางานยานยนต์ จำนวน 18 คน ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การเลี้ยงดูอบรมและส่งเสริมการศึกษาเป็นอย่างดีตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตตลอดมา

กิตติกานต์ วรสิริประสิทธิ์

ครูแผนกวิชาช่างยนต์

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ประการเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนา จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลใน รูปของคำว่า “วินัยในตนเอง” วินัยในตนเองเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคนต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข วินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้คนเรา บรรลุจุดหมายของชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรคให้เกิดแก่เด็กในระดับ ประถมศึกษา เพราะถ้าเด็กมีวินัยในตนเองตั้งแต่ยังเล็กนั้นจะทำให้เด็กได้ควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไป ในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้ เกิดผลอย่างจริงจัง เด็กนั้นนับว่าเป็น ทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนาเด็กให้ เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนา ประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็น ลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับ เยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุด ก็จะมีวินัยต่อประเทศชาติโดย ส่วนรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของ จริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยใน ตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะ เป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและ เอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและ พฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็น ความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “เจตคติที่มีต่อ วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ด้านความขยัน อดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ด้านความ ขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ ครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครองใน การนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนมาสร้างเสริม พัฒนา นักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามี คุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/2) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ ที่ข้าพเจ้า รับผิดชอบในการสอนรายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล รหัสวิชา 20101-2002 จำนวน 18 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/1) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ ที่ข้าพเจ้า รับผิดชอบในการสอนรายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล รหัสวิชา 20101-2002 จำนวน 18 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองได้แก่

3.1.1 วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน

3.1.2 ความขยันอดทนทางการเรียน

3.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ตัวแปรตาม คือ - พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของสังคม

2. ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุม อารมณ์ จิตใจ ร่างกาย ให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งให้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี ตามมาตรฐานสูงสุดหรือเป็นไปตามที่นักเรียนวางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

บทที่ 2

เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/2) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ ที่ข้าพเจ้า รับผิดชอบในการสอนรายวิชา งานเครื่องยนต์ดีเซล รหัสวิชา 20101-2002 จำนวน 18 คน ผู้วิจัยได้ จัดลำดับตามสารดังนี้

1. ความหมายของเจตคติ
2. องค์ประกอบของเจตคติ
3. ความหมายของวินัย
4. ประเภทของวินัย
5. คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
6. การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง
7. ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของวินัยในตนเอง
8. ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง

9. ความอดทน ความสำคัญและความหมายของความอดทน ความหมายของเจตคติ เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และ เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจ เป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการการอบรมให้การเรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม องค์ประกอบของเจตคติ องค์ประกอบของเจตคติมี 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ แสดงออกมาในแนวคิดที่ว่าอะไรถูก อะไรผิด

2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่สอดคล้องกับความคิด เช่น ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ไม่ดีต่อสิ่งใด ก็จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย จึงแสดง ออกมาในรูปของความรู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ

3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมที่จะกระทำซึ่งเป็นผลมาจากความคิดและความรู้สึกและจะออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ความหมายของวินัย คำว่า วินัย หรือ ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Discipline มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายลักษณะ อาทิ เช่น พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ ดังนี้ วินัยหมายความว่า ระเบียบสำหรับกำกับความประพฤติให้เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นกกระเบียบแบบแผน ข้อตกลงที่สังคมกำหนดให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข นอกจากนี้การให้นิยามของวินัย ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขของการใช้คำว่า วินัย ว่ามีความ มุ่งหมายเพื่ออะไร เช่น ในด้านการศึกษา การให้คำนิยามของวินัย จะมีความหมายถึง พฤติกรรมของครู ซึ่งมี เจตนาที่จะสร้างสรรค์และดำรงไว้ซึ่งเงื่อนไขที่มี

ความจำเป็นที่สุดในความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการเรียนการสอนและพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองของผู้เรียน ซึ่งระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถาบันการศึกษาได้ กำหนดขึ้นให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติตาม ถ้าฝ่าฝืนจะต้องมีการทบทวนตามกฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จากเอกสารการสอนวิชาการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้สรุปความหมาย ของวินัยได้เป็น 2 แนวทาง คือ 1. ความหมายในทางรูปธรรม หมายถึง ข้อปฏิบัติ หรือ แบบสำหรับคนในองค์กรในหมู่ ในเหล่า ใน วงการแต่ละแห่ง โดยข้อปฏิบัติหรือแบบที่กำหนดไว้สำหรับสมาชิกในองค์กรนั้น ๆ จะเรียกว่า วินัย อาทิเช่น วินัยทหาร วินัยข้าราชการ พลเรือนสามัญ ความหมายของวินัยในทางรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นหลักในทางปฏิบัติได้ว่า

1.1 วินัยในองค์กรต่าง ๆ อาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไป การกระทำอย่างเดียวกันในองค์กรหนึ่ง อาจจะไม่ถือว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นความผิด

1.2 ในการพิจารณาว่าการกระทำใดผิดวินัยหรือไม่ ต้องพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่ผิดข้อปฏิบัติ หรือผิดแบบของสมาชิกในองค์กรนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดไว้ในข้อปฏิบัติ จะไม่ถือว่าเป็นความผิด หรือในกรณีกลับกันถ้าหากมีข้อปฏิบัติกำหนดไว้และมีการฝ่าฝืนก็ถือว่าผิดข้อปฏิบัติ

1.3 ในการกำหนดระดับการลงโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาการกำหนดความหนักเบา ของโทษ โดยแตกต่างกันออกไปในแต่ละองค์กร

2. ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรม (Behavior) ที่แสดงออกมาเป็นการควบคุมตนเอง การยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำ หรือ การบังคับบัญชา การมีระเบียบและการอยู่ในแบบแผน จากความหมายของวินัยในทางนามธรรม จะพบว่าโดยแท้จริงแล้ว วินัยที่ต้องการหาใช้ตัวข้อปฏิบัติ หรือตัวแบบแผนไม่ หากแต่วินัยที่ต้องการให้มี คือ การควบคุมตน การปฏิบัติตามข้อบังคับ การอยู่ในแบบแผน การปฏิบัติตามการนำ การปฏิบัติตามการบังคับบัญชา การมีระเบียบและลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงออกมาด้วยสิ่งทีมาจากพื้นฐานทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้ การที่จะทำให้ทุกคนในองค์กรมีวินัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง ปรับพฤติกรรม ต้องพัฒนาจิตใจ ต้องนำต้องกำกับด้วย มิใช่มุ่งแต่จะพัฒนาหาทางกำหนดข้อปฏิบัติหรือระเบียบให้ มีความครอบคลุมรัดกุมแต่เพียงอย่างเดียว หรือมุ่งแต่จะคอยลงโทษเมื่อมีสมาชิกในองค์กรคนใดคนหนึ่งกระทำ การฝ่าฝืน ข้อปฏิบัติหรือระเบียบขององค์กร ประเภทของวินัย หลักสำคัญของวินัยมีไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ ให้อยู่ในกรอบปฏิบัติเดียวกัน ด้วยเหตุที่แต่ละคนต่างมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสภาวะแวดล้อม ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ส่งผลให้สมาชิกในสังคมแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการมาอยู่ร่วมกันจึงอาจจะทำให้เกิดการกระทำตามความพึงพอใจของตนเอง ฉะนั้นการมีแนวทาง ปฏิบัติเดียวกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยภายในสังคม จึงได้มีการแบ่งประเภท ของวินัยเป็น 4 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง

2. วินัยในห้องเรียน

3. วินัยในโรงเรียน

4. วินัยทางสังคม แต่โดยส่วนใหญ่ แล้วการแบ่งประเภทของวินัยโดยใช้เกณฑ์แหล่งที่มาของอำนาจที่ใช้ในการควบคุม พฤติกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วินัยภายนอก หรือ ส่วนรวม หรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) วินัย ที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้บุคคลทุกคนในสังคมปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นการที่บุคคลใดประพฤติปฏิบัติตามก็ด้วยความเกรงกลัวอำนาจหรือการลงโทษ จึงเป็นการปฏิบัติตามที่บุคคลอยู่ในภาวะจำยอมจากการถูกควบคุม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามวินัยซึ่งถูกกำหนด แต่ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้ว วินัยประเภทนี้จะตั้งกฎเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติไว้เป็นกลาง ๆ ดังนั้นทุกคนจึงสามารถประพฤติปฏิบัติตามได้

2. วินัยในตนเอง (Self - Discipline) หมายถึง แนวทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบังคับตนเองให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เกิดจากความสมัครใจโดยมิได้ถูกบังคับ ควบคุมจากอำนาจภายนอกแต่อย่างใด และข้อ ปฏิบัติดังกล่าวจะต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายหลักคือ การเกิดความสุขสบายภายใน สังคม วินัยในตนเอง จึงเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการของตน โดยมิได้เกิดจากการถูกบังคับจากอำนาจภายนอก หากแต่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในของตัวบุคคลนั้น อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเกิดการเรียนรู้ว่าเป็นค่านิยมที่ดี ซึ่งสอดคล้องตามกฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของสังคม และไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนแก่ตนเองและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีสิ่งเร้าจากปัจจัยภายนอกและภายใน ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างที่ตนหวังไว้ คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง การที่บุคคลมีวินัยในตนเอง ย่อมหมายถึง บุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยเหตุที่ วินัย ในตนเอง คือ ลักษณะที่มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางคุณธรรมและจริยธรรม จึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มี วินัยในตนเองควรมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้ คือ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความ ตั้งใจ มีความอดทน มีความเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง หากต้องการที่จะปลูกฝังวินัยในตนเองควรที่จะเริ่มต้นในวัยเด็ก เพราะพฤติกรรมในช่วงวัยนี้จะจัดอยู่ ในประเภทพฤติกรรมที่ยังไม่มีทิศทางที่แน่นอน (Doubtful Behavior) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับ สถานการณ์และองค์ประกอบที่แวดล้อม ดังนั้น จึงง่ายต่อการปลูกฝังความมีวินัย และกระบวนการที่เหมาะสม และได้ผลดีที่สุด คือ การถ่ายทอดทางสังคม การต้องการเสริมสร้างระบบการสร้างวินัยในตนเองที่ดีไม่ควรมุ่งเน้นที่การลงโทษ อันเป็นวิถีทางที่จะ ส่งผลกระทบในทางลบเสียมากกว่า หากแต่การสร้างวินัยในตนเองที่ดีควรใช้แนวทางในการฝึกอบรมหรือให้ ความรู้ ความเข้าใจมากกว่า โดยต้องทำความเข้าใจว่า เพราะเหตุใดจึงมีความต้องการและความจำเป็นของ องค์การในการที่ต้องการขอความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กร ในส่วนของความมีวินัยเพื่อจะได้ไปสู่จุดหมาย ร่วมกัน โดยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองมี แนวทางดังนี้

1. เรียนรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวินัยขององค์กรที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ว่ามีแนวทางปฏิบัติหรือห้ามปฏิบัติอะไร อย่างไรบ้าง

2. สำนึกในหน้าที่ว่า จะต้องปฏิบัติตามแบบอย่างหรือต้องรักษาวินัยขององค์กร

3. ตระหนักถึงความสำคัญของวินัยว่า จะสร้างความเจริญ ความดีงามและความสำคัญให้แก่ทั้งตนเองและองค์กร

4. ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติในข้อห้ามอย่างเคร่งครัด 12 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้แนะแนวทางในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย
2. ให้โอกาสเด็กที่จะริเริ่มทำกิจกรรมอย่างอิสระ
3. สนับสนุนให้เด็กมีโอกาสคิดและตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล
4. เปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง
5. แสดงความชื่นชมเมื่อเด็กปฏิบัติตามข้อตกลง ให้กำลังใจและช่วยเหลือเด็กที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงได้

6. ทบทวนสิ่งที่ได้กระทำ โดยการถามหรือกล่าวชมเชย ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง คุณค่าของวินัย นั้นช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมต่าง ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งวินัยไม่ได้หมายถึง กฎเกณฑ์ หรือ ระเบียบ ข้อบังคับ ในกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัย ในตนเองด้วย กลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกที่มีวินัยในตนเองมาก วินัยในสังคมนั้นก็อาจไม่จำเป็นต้องสร้างมาก นัก เพราะทุกคนในสังคมจะมีความรับผิดชอบสูงและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ไม่ เบียดเบียนกัน และมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างดี จุดมุ่งหมายของวินัยทั้งหลายนั้นมิใช่การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นแนวทางที่ผู้ใหญ่ต้องการ แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัย คือ เพื่อให้เด็กเกิดความต้องการที่จะกระทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคม ด้วยตนเอง มิใช่จากสิ่งที่อยู่แวดล้อมหรือการบังคับบัญชา วินัยที่ดีเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวเอง มากกว่าแรงบังคับจากภายนอก คือ ความมีวินัยในตนเอง

ประโยชน์ความมีวินัยในตนเอง - ช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นระเบียบเรียบร้อย - ช่วยให้เด็กมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง - ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ - ช่วยเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ตนเอง - ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน - ช่วยส่งเสริมหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง วินัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเด็กเพราะช่วยต่อเติมความปรารถนาของเด็กให้เต็ม รวมทั้งให้เกิดการ ปรับตัวทางบุคลิกภาพและสังคมอย่างมีสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/1) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ รายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล รหัสวิชา 20101-2002 จำนวน 18 คน

ได้ ดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ที่เข้าพำนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/2) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ จำนวน 18 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย การสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้าง ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ที่ต้องการศึกษา

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร กลุ่มประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล วิทยาลัยเทคนิคคลองปบุรี

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/2) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ จำนวน 18 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยใน ตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนต่อและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ที่ข้าพเจ้ารับผิดชอบทำการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคคลองปบุรี การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

3.2.1 ความมีวินัยในห้องเรียน

3.2.2 ความขยันอดทน

3.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช.2/2) แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ รายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล รหัสวิชา 20101-2002 จำนวน 18 คนที่รับผิดชอบทำการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคพบุรี ตามแนวทางการศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 1 เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน

ข้อ	ประเด็นคำถาม	ร้อยละของการกระทำ		
		ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1.	ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ	4.5	50	45.45
2.	นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน	9.09	86.36	4.5
3.	นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด	22.13	77.27	0
4.	เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ	4.5	63.65	31.85
5.	นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน	13.63	31.82	54.55
6.	นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน	13.64	77.27	9.09

จากตารางที่ 1 จากแบบสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียนพบว่า ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 50 % นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.36 % นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 77.27 % เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.65 % นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 54.55 % นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 77.27 %

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การอภิปรายผล จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่า

1.1 ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 50 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 45.45 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย คิดเป็น 4.5 % แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่โดยแยกเป็นทำบางครั้งกับไม่เคยทำมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ยังมีนักเรียนอีก ส่วนหนึ่งที่ต้องปรับปรุงกรณีนวิชาอื่น ๆ มาทำขณะที่เรียนอีกวิชาหนึ่ง

1.2 นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.36 % นักเรียนที่ทำประจำมี 9.09 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 4.5 % แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมักชอบพูดคุยกันมากขณะที่ครูสอน เป็นพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุง เพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

1.3 นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 77.27 % นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มีค่าร้อยละ 22.13 % ส่วน นักเรียนที่ไม่เคยไม่มี แสดงให้เห็นว่านักเรียน ในกรณีการมีเจตคติเกี่ยวกับวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง นักเรียน จะต้องได้รับการปรับปรุง เพราะส่วนใหญ่ยังอยู่ในกลุ่ม ทำเป็นบางครั้ง และคนที่ไม่เคยทำไม่มีเลย

1.4 เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.65 % นักเรียนไม่เคยทำ มีค่าร้อยละ 31.85 % ส่วนนักเรียนที่ทำเป็น ประจำ คิดเป็น 4.5 % แสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่นักเรียน ยังคงลอกของเพื่อน โดยไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับ การสอบเท่าที่ควร

1.5 นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 54.55 % นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 31.82 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 13.63 % แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดี ไม่ประพฤติตนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน ส่วนนักเรียนที่ปฏิบัติตนในลักษณะดังกล่าวบ้างและทำประจำ คงต้องพิจารณาสาเหตุของการปฏิบัติและหาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.6 นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 77.27 % นักเรียนที่ทำเป็นประจำมี 13.64 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำคิดเป็น 9.09 % แสดงว่านักเรียนมี เจตคติที่ควรได้รับการปรับพฤติกรรมเรื่องเกี่ยวกับการเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะ ของวัยและเพศของนักเรียน ต้องจึงพิจารณาปรับลดพฤติกรรมดังกล่าว

หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่จะเป็นผู้ที่ประสบ ความสำเร็จ หรือให้ได้รับชัยชนะทั้งนักเรียนที่ทำประจำและทำเป็นบางครั้ง ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีอยู่ จำนวนหนึ่งที่ครูต้องกระตุ้นให้เป็นผู้ที่อยากประสบความสำเร็จ โดยอาจจะเริ่มต้นจากการได้รับคำชมเชยจาก การประสบความสำเร็จในระดับและประเภทของความถนัดหรือความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ ข้อเสนอแนะในการท าวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม
2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

บรรณานุกรม

ฉันทนา ภาคบังขและคณะ.(2539). การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2524).

จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช พระธรรมปิฎก (ประยูรธี ปยุตโต). (2538).

“วินัย: เรื่องใหญ่กว่าที่คิด” วารสารพฤติกรรมศาสตร์ สุขุทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2540). เอกสารการสอนชุดวิชา 32304 : การบริหารงานบุคคล กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สุรพงษ์ ชูเดช. (2542).

ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนาวินัยใน ตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2537).

การเสริมสร้างวินัย. คู่มือแนะแนวทาง ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ สุชาและสุรางค์ จันทรเฒ. (2521).

จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์: สถิตาพร ค าสด. (2546).

การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สมพิศ แซ่เฮง. (2546)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม. โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร